

ACC. N:R M. 15269: 1-6.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ingemar Svensson, Lund*
Härad: *N. Åsbo* Berättare: *Artur Kristiansson, Örkelljunga*
Socken: *Örkelljunga* Berättarens yrke: *smedmästare*
Uppteckningsår: *1960* Född år *1886* i *Örkelljunga*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-6.

Lu F 111

Far var och så med här i
 Östergötland i samma stads, som jag
 nu har. Han var kyrkan under präst-
 gården och hade dagverksamhet.
 Dagverksamheten brukade han emellanåt leja
 bort. Han brukade ha 3 kor och en
 häst. Torpet fihöglet i omgivningarna
 och nu har gården sålts till konst-
 mark.

När jag hade konfirmerat
 började jag som lärning. Vi var 3 bröder
 som arbetade samtidigt. Det fanns två
 härdar i stadsen, så far brukade
 ha 6-8 anställda. Vi lärningar fick
 dra bälgen och gräsa upp.

Vi gjorde många vapnar,
 både kort- och ärvapnar. Många vapnar
 sålde till Halland, men de flesta

gick till borden här i häkten jag vet,
att vi en gång sånde vapnar ända till
Johann och vem som skulle ha dem
kommer jag inte ihåg. En vapnman
sår i närheten gjade här och
sedan smidde vi beslagen under
de första åren när jag var i smidjan,
smidde även fjädern och axlar.

Att 150-tal hästar hade
vi allt som. Skotskallet hade plats för
4 hästar. Som regel skoddes en häst
4 gånger per år. Bänderna kom hit
till smidjan när de ville ha skott.
När det gällde sjukhuslag brukade vi
ha hem till bänderna. Skor och
sörn har vi köpt färdiga, så länge
jag minns.

Vi separerade lantbruk-

redskap och gjorde en del nya hovar.
Nunne är del hovar på några sådana
reparationer. Alla delar från alla höj-
färdiga. Vidare gjorde vi en del
byggvarusmede.

1913 drog elektrisk
kraft och stäm in i smedjan.
Tidigare hade vi en handdriven
barnmaskin. I och med kraften råkade
in höjers fläktar till händelse
men i övrigt höjde vi inga nya
maskiner.

1925 höjde jag smedjan
av far och har den kvar ännu.
Nunne blir del med smärbeten och
reparationer.

Kvinnor har jag smitt
jag gjorde dem åt hovar. Här

högt binderna av herredet från
Hallaryd, som var på marknad i
Ljungholm. Att man högt här från
annat håll härnär jag inte till.
Här i Östlänningen har ju varit många
stora slag handverkan men inga
herredet.

I sundjan gick man
alltid i händer, och jag gör det fort-
farande. Det var varmt och bra, var
och en hade också ett försken
som skydd för bladen. Var och en
gick själv hålla sig med träskor
och skor.

Plåttmaskiner och
bindare har jag upprättat, men det
har varit i ringa omfattning. Her-
skapsrådets gav ut en inskrib-

lians bok nä man kunde tåra sig den
maskinerna fungerade

Rävarer högh vi från
Ståringberg. De rändes på järnväg
till Åkers där en av järnslu-
brudade hämta den med häst och
vagn. När det blev järnväg till
Öskellunga fick vi hämta varorna
på stationen här.

En bror har en
mudja här i samhället. Jag har
inte haft någon rots utan har
lätit för alla sådana arbeten hos
han en. För arbetade man mycket
mer i fyra. Numera rotsas
allt ihop.

Vandrande yratten
har varit här i mudjan och arbetat

Det var oflast bra under men mycket
bejvna på mitt. De fick se och läsa
mycket och fick med sig en del
nyheter. De brukade stanna här
en vecka, men så rop de sig fulla
och skändis och gav sig därifrån
väg. De vandrade nämligen över
den omåden. Det var ju vanligt,
att man skulle se sig omkring och
läsa.